

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/179/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619200681
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3619200681.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951 proti žalovanému C. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., U. XXX/XX, o zaplatenie 1.169,60 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 3Csp/39/2019-129 zo dňa 10. septembra 2019, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II. o zamietnutí zvyšku žaloby žalobcu **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému sa náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.024,60 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku /výrok I. rozsudku/, vo zvyšku žalobu zamietol /výrok II. rozsudku/ a žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 75,20% /výrok III. rozsudku/. Na odôvodnenie tohto rozsudku súd uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal proti žalovanému zaplatenia 1.169,60 eur s úrokom 28% ročne zo sumy 1.169,60 eur od 09.04.2019 do zaplatenia s odôvodnením, že so žalovaným uzatvorili zmluvu o povolenom prečerpaní, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo forme povoleného prečerpania do výšky stanoveného úverového limitu 1.000 eur. Žalovaný porušoval zmluvu tým, že prekročoval povolený limit prečerpania, na základe čoho žalobca pristúpil k zníženiu povoleného prečerpania na limit 0 eur dňa 01.02.2019. Zrušením povoleného prečerpania a neuhradením dlžnej sumy vo vyššie uvedenej lehote sa žalovaný dostal do nepovoleného debetu vo výške debetného zostatku na účte. Žalovaná suma 1.169,60 eur predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovaného. Súčet kreditných a súčet debetných položiek za príslušné obdobie je v úvode každého jednotlivého výpisu. Súd vykonal v spore dokazovanie, z ktorého zistil, že žalobca v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti (banka) a žalovaný, ktorý nekonal v rámci predmetu obchodnej alebo podnikateľskej činnosti uzavreli dňa 01.12.2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere - povolené prečerpanie na účte, na základe ktorej sa žalobca zaviazal zriadiť klientovi Povolené prečerpanie. Banka sa zaviazala poskytnúť klientovi peňažné prostriedky od výšky limitu zníženej o minimálny zostatok na účte a klient sa zaviazal splácať sumu čerpaných peňažných prostriedkov priebežne, ako aj kedykoľvek v plnej výške na požiadanie banky. Klient je povinný neprekročiť výšku limitu povoleného prečerpania a mať na účte dostatok peňažných prostriedkov. Zmluvný vzťah môže skončiť odstúpením bankou, zánikom zmluvy o účte, po prehodnotení limitu, dňom doručenia oznámenia o úmrtí klienta, doručení oznámenia o nesúhlase s novou výškou úrokovej sadzby a vypovedaním bez uvedenia dôvodu zo strany banky, dňom uplynutia výpovednej lehoty 2 mesiace, ktorá začína plynúť prvým dňom nasledujúcim po dni doručenia výpovede klientovi. Zánikom zmluvného vzťahu dochádza k vzniku splatnosti záväzkov klienta (čl. III.T.13). V zmysle čl. 3.8 Všeobecných obchodných podmienok účinných od 01.10.2016 je majiteľ účtu povinný

mať na ňom dostatok finančných prostriedkov. Banka môže vykonať transakcie z účtu, aj ak by mali za následok pokles zostatku na účte pod dohodnutú výšku povoleného prečerpania. V súlade s čl. 3.12 po dobu nepovoleného prečerpania účtu je jeho majiteľ povinný platiť úrok na základe úrokovej sadzby označenej ako "Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu". Nepovolené prečerpanie je porušenie zmluvných povinností klienta. V súlade s čl. 3.12. novších Všeobecných obchodných podmienok a aj v súlade s čl. III. A. 23 Všeobecných obchodných podmienok účinných v čase uzavretia zmluvy, v prípade nepovoleného prečerpania banka zašle klientovi upomienku s požiadavkou na vyrovnanie nepovoleného prečerpania. Jeho nevyrovnanie sa považuje za podstatné porušenie zmluvy o účte a pohľadávka banky z nepovoleného prečerpania sa stáva okamžite splatnou. Výška úroku pri nepovolenom prečerpaní na účte je uvedená v informáciách o výške úrokových sadzieb zverejnených v obchodných priestoroch a na internetovej stránke banky. Zo sadzovníka poplatkov vyplývajú okrem iného aj poplatky pri povolenom prečerpaní na účte, a to "zmluvná pokuta pri nepovolenom prečerpaní účtu" 15 eur, "zmluvná pokuta pri nepovolenom prečerpaní účtu po upozornení" 15 eur a "výzva na splatenie nepovoleného prečerpania účtu" 30 eur. Z výpisov z účtu žalovaného vyplýva, že žalovaný povolené prečerpanie na účte priebežne využíval. Ku dňu 08.04.2019 bol zostatok na účte -1.169,60 eur. Ku dňu 06.07.2017 žalobca zaťažil účet poplatkom za upomienku za prečerpanie účtu vo výške 15 eur. Dňa 04.10.2017 zaťažil účet poplatkom za upomienku vo výške 15 eur. Dňa 04.10.2017 zaťažil účet poplatkom za upomienku vo výške 15 eur. Dňa 26.11.2018 zaťažil účet poplatkom za upomienku vo výške 15 eur. Dňa 05.11.2018 zaťažil účet poplatkom za upomienku vo výške 15 eur. Dňa 07.01.2019 zaťažil účet poplatkom za upomienku vo výške 15 eur. Dňa 04.02.2019 zaťažil účet poplatkom za upomienku vo výške 15 eur. Dňa 01.03.2019 žalobca účet poplatkom za výzvu vo výške 30 eur. Z vývesky úrokových sadzieb vyplýva úroková sadzba pre povolené prečerpanie na účte vo výške 19,90% p.a.. Úrok z omeškania je podľa vývesky 5% p.a. V predložennom listinnom dôkaze sa nenachádza úroková sadzba "Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu". Uvedené skutočnosti súd posúdil podľa § 708 ods. 1, 2, § 709 ods. 1, § 710, § 711 ods. 1, § 715 ods. 2, § 497 Obchodného zákonníka, podľa § 39, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, podľa § 7 ods. 1, 2 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Uviedol, že žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli zmluvu o povolenom prečerpaní, na podklade ktorej bol žalovaný povinný mať na účte dostatok finančných prostriedkov a prípadné nepovolené prečerpanie peňažných prostriedkov vyrovnať. Zároveň ide vzhľadom k tomu, že žalobca zmluvu uzatváral v rámci predmetu podnikateľskej činnosti (banka) a žalovaný nekonal v rámci predmetu obchodnej alebo podnikateľskej činnosti (spotrebiteľ) o zmluvu spotrebiteľskú. Z predložených výpisov vyplýva, že žalovaný mal k zmluve o účte povolené prečerpanie do výšky mínus 1.000 €. Z výpisu z účtu za obdobie do 01.02.2019 vyplýva, že žalovaný mal zostatok na účte mínus 1.059,92 eur, pričom žalobca mu zrušil povolené prečerpanie na nulu. Za ďalšie mesiace nemal žalovaný na účte žiadny vklad, pričom bol zaťažovaný úrokmi a poplatkami. Ku dňu 08.04.2019 žalobca úverový účet uzavrel. Z predložených výpisov je zrejmé, že žalovaný sa dostal do nepovoleného prečerpania už ku 01.02.2019, kedy bol zostatok na účte mínus 1.059,92 eur. Žalobca ho vyzval na úhradu nepovoleného prečerpania, čo vyplýva z účtovaných upomienok. Napriek tomu, že žalovaný po výzvach celý záporný zostatok na účte neuhradil, žalobca účet s negatívnym zostatkom viedol naďalej až do 08.04.2019, kedy ho uzavrel. Po celé toto obdobie ho zaťažoval úrokmi a poplatkami. Súd považuje za dôvodný nárok na zaplatenie zostatku do 08.04.2019, avšak zníženého o uplatnené poplatky za upomienky a výzvu, ktoré považuje za neprijateľné (neodôvodnene vysoké sankcie spojené s omeškaním spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka) spolu vo výške 145 eur. Súd vychádzal z toho, že tieto poplatky nie sú dojednané individuálne, sú dojednané výlučne na prospech dodávateľa a v podstate ide o sankcie spojené s neplnením povinností spotrebiteľa. Zmluva umožňuje zasielať upomienky žalobcovi aj elektronicky, a to aj prostredníctvom vlastného informačného systému (internetbankingu). V tejto súvislosti mu nemôžu vzniknúť žiadne podstatné náklady. Žalobca pritom netvrdil, ani nepreukázal, že by žalovaného upomínal písomne, respektíve že by mu v tejto súvislosti vznikli náklady napr. na poštovné. Preto súd paušalizované poplatky za upomienky nezodpovedajúce nákladom na vyhotovenie a odoslanie upomienok považuje za neprijateľné. Dôvodný je teda podľa posúdenia súdom nárok len do výšky 1.024,60 eur, t.j. do výšky negatívneho zostatku na účte žalovaného ku dňu 08.04.2019 vo výške 1.169,60 eur, poníženého o uplatnené nepriznané poplatky za upomienky v súhrnnej výške 145 eur. Vo zvyšku súd žalobu zamietol. V časti uplatnených poplatkov z dôvodov vyššie uvedených a v časti uplatneného úroku vo výške 28% p.a. zo sumy 1.169,60 eur od 09.04.2019 do zaplatenia z dôvodu, že z predložených úrokových sadzieb vyplýva úroková sadzba za povolené prečerpanie 19,90%. Úroková sadzba pre nepovolené prečerpanie v predložennom prehľade uvedená nie je. V zmysle čl. 3.12. Všeobecných obchodných podmienok je nepovolené prečerpanie úročené po dobu jeho trvania

úrokovou sadzbou "Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu". V predloženom prehľade úrokov sa však taká úroková sadzba nenachádza. Žalobca nepreukázal dohodu o úroku pre nepovolené prečerpanie žiadnym z predložených dôkazov. Súd preto považuje tvrdenie žalobcu o dohode o úroku vo výške 28% p.a. za nepreukázané. Keďže uplatnený úrok 28% p.a. nie je preukázaný nijakým listinným dôkazom, nie je možné ho žalobcovi priznať. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok /ďalej len CSP/ tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 75,20%, čo predstavuje jeho čistý úspech vo veci. Žalobca celkovo žaloval vyčíslenú sumu 1.169,60 eur. Žalobca bol úspešný čo sa týka priznania sumy 1.024,60 eur, čo predstavuje 87,60 % žalobcom žalovaného nároku. Žalobca mal teda úspech vo výške 87,60 % a žalovaný vo výške 12,40 %. Čistý úspech žalobcu tak predstavuje 75,20 % ($87,60 - 12,40 = 75,20$).

2. Proti tomuto rozsudku do výroku II. o zamietnutí zvyšku svojej žaloby podal včas odvolanie žalobca. Uviedol, že v žalobe poukázal na skutočnosť, že nárok je v predmetnom konaní uplatnený titulom „prekročenia“. Už zo znenia § 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. je zrejmé, že ide o osobitný právny inštitút, ktorého obsahom je „automatické prijatie prečerpania Z formulácie zákonných ustanovení je zrejmé, že banka má voči majiteľovi účtu, v prípade prekročenia disponibilného zostatku na účte nárok na vrátenie takto prečerpaných prostriedkov, t.j. nárok na vrátenie prekročenia a neplatí, že na uplatnenie predmetného nároku je potrebné či nutné uzatvorenie osobitného zmluvného vzťahu okrem zmluvy o účte. Tento fakt potvrdzuje aj osobitná úprava spotrebiteľskej formy zmluvy o povolenom prečerpaní napr. v § 2 písm. e) zákona č. 129/2010 Z.z.. Zákon teda upravuje dva od seba odlišné a nezávislé inštitúty: zmluvnú formu poskytnutia úverového rámca k zmluve o bežnom účte a osobitný inštitút upravujúci čerpanie prostriedkov na bežnom účte spotrebiteľa, ktorého pojmovým znakom je práve absencia dohody zmluvných strán na čerpaní prostriedkov nad rámec disponibilného zostatku na účte - t.j. prekročenie. Pokiaľ ide o uplatnené príslušenstvo, t.j. nárok na úrok z prekročenia, tento nárok potvrdzuje aj osobitná úprava nároku veriteľa na úrok z prekročenia v zmysle § 18 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.. Ak sa spotrebiteľovi umožní prekročenie, veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa pravidelne v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej sadzbe, ktorá sa vzťahuje na pôvodnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, sankciách, úrokoch z omeškania a poplatkoch za toto prekročenie a podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu meniť. Žalobca si túto informačnú povinnosť, ktorou zákon podmieňuje možnosť uplatnenia úroku z prekročenia, nepochybne splnil poskytnutím VOP, Sadzobníka poplatkov a Vývesky úrokových sadzieb pri uzatvorení zmluvy o účte na oboznámenie sa žalovanému, ktorý oboznámenie sa s dokumentáciou potvrdil; zverejnením VOP ako i výšky úrokových sadzieb v Úrokovej výveske na web stránke a zverejnením VOP ako i výšky úrokových sadzieb v Úrokovej výveske na každom obchodnom mieste. Okrem toho bol žalovaný v prvoinštančnom konaní preukázateľne informovaný o svojom prekročení na účte výpismi z účtu, z ktorých jednoznačne vyplývajú všetky obraty a teda aj výška a obsah prekročenia a účtovaný úrok ako aj internetbankingom, do ktorého mal žalovaný prístup a v ktorom sú všetky informácie ohľadom stavu na účte, výške a rozsahu prekročenia a účtovaných úrokoch. Žalobca ďalej poukázal na fakt, že úroková sadzba 28 % z nepovoleného debetu vyplýva aj zo súdu predloženej Vývesky úrokových sadzieb. Nepovolený debet ako osobitný zákonný inštitút bližšie objasňujú vysvetľujúcimi ustanoveniami aj súdu predložené VOP, ktoré inkorporujú podstatu príslušných ustanovení zákona citovaných vyššie, upravujúcich prekročenie. Žalobca preto navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a vyhovel žalobe žalobcu v plnom rozsahu.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalobcu, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v zamietavom výroku II. podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdiť.

5. Súd prvej inštancie v odvolaní žalobcu napadnutej časti svojho rozsudku /výrok II./ zamietol žalobu žalobcu o zaplatenie 145,- eur a úroku vo výške 28 % p.a. zo sumy 1.169,60 eur od 09.04.2019 do zaplatenia, čo odôvodnil tým, že suma 145,- eur bola suma poplatkov za upomienky, ktoré však boli paušalizované, nezodpovedajúce nákladom na vyhotovenie a odoslanie upomienok a súd ich považoval za neprijateľné. Žalobca pritom ani nepreukázal, že žalovaného upomínal písomne. Pokiaľ ide o požadovaný úrok, z predložených úrokových sadzieb vyplynula úroková sadzba za povolené prečerpanie 19,90 % ale úroková sadzba pre nepovolené prečerpanie v predloženom prehľade uvedená nie je a okrem toho žalobca nepreukázal dohodu o úroku pre nepovolené prečerpanie žiadnym z predložených dôkazov.

6. Čo sa týka zamietnutia žaloby žalobcu v časti o zaplatenie 145,- eur, tu žalobca nijako vo svojom odvolaní nebrojí proti záverom súdu prvej inštancie, že uvedená suma predstavuje neprijateľné paušalizované poplatky za upomienky a že žalobca nijako upomínanie žalovaného nepreukázal. Keďže žalobca netvrdí dôvody, pre ktoré by mali byť tieto záveru prvoinštančného súdu nesprávne, odvolací súd nemal ako napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti preskúmať a musel ho potvrdiť.

7. Pokiaľ ide o odvolaní žalobcu napadnutú časť rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorej bola zamietnutá žaloba žalobcu o zaplatenie úroku vo výške 28 % p.a. zo sumy 1.169,60 eur od 09.04.2019 do zaplatenia, tu odvolací súd preskúmaním veci z dôvodov odvolania žalobcu dospel k záveru, že aj toto rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, aj keď z iných dôvodov ako uviedol súd prvej inštancie.

8. Je skutočne pravda, ako to tvrdí v odvolaní žalobca, že výška úroku 28 % p.a. zo sumy nepovoleného prečerpania vyplýva z vývesky úrokov, ktorú súdu prvej inštancie predložil /č.l. 30/. Toto ušlo pozornosti súdu prvej inštancie a skutkové závery, ktoré súd prvej inštancie vyvodil z tohto vykonaného dôkazu sú nesprávne. Uplatnené úroky však žalobcovi, napriek dôvodom, ktorú uviedol vo svojom odvolaní nepatria.

9. V prvom rade je potrebné uviesť, že uplatnený nárok žalobcu o zaplatenie 1.169,60 eur nie je nárokom z tzv. prekročenia podľa § 18 zákona č. 129/2010 Z.z., ako to tvrdí v odvolaní žalobca. Do 01.02.2019, kedy žalobca znížil limit povoleného prečerpania na 0,- eur, žalovaný prečerpával svoj účet vedený bankou žalobcu na základe dohody o povolenom prečerpaní. Týmto znížením limitu povoleného prečerpania vyhlásil žalobca predčasnú splatnosť prečerpanej sumy /bod 8.9 všeobecných obchodných podmienok žalobcu/. Uvedeným úkonom žalobcu však nijako nedošlo k zmene titulu, na základe ktorého žalovaný peňažné prostriedky čerpal, teda aj naďalej sa jednalo o peňažné prostriedky povoleného prečerpania a nie o peňažné prostriedky z nepovoleného prečerpania, či dokonca prekročenia v zmysle § 18 zákona č. 129/2010 Z.z.. Práva a povinnosti strán v prípade tzv. povoleného prečerpania bankového účtu sa riadia zmluvou o úvere /§ 710 Obchodného zákonníka/ a v takýchto prípadoch, rovnako ako pri iných úveroch, podľa odvolacieho súdu platí, že úroky z peňažných prostriedkov úveru patria veriteľovi len do momentu splatnosti istiny úveru, či už riadnej alebo predčasnej /v podrobnostiach vid'. rozhodnutia tunajšieho súdu sp. zn. 5Co/147/2019 zo dňa 18. decembra 2019, sp. zn. 5Co/93/2019 zo dňa 16. októbra 2019, sp. zn. 5Co/17/2019 zo dňa 15. mája 2019 - v ktorých konania bol žalobca stranou sporu/. Žalobca preto nemá nárok na úroky zo sumy 1.059,92 eur, ktoré predstavujú peňažné prostriedky povoleného prečerpania ku dňu 01.02.2019, kedy žalobca znížil limit povoleného prečerpania na 0,- eur.

10. Čo sa týka žalobcom požadovaného úroku zo zostávajúcich peňažných prostriedkov, zo sumy 109,68 eur, ktoré zaúčtoval žalobca v neprospech účtu žalovaného v období po znížení limitu povoleného prečerpania do dňa zrušenia účtu, tieto peňažné prostriedky rovnako nepredstavujú peňažné prostriedky tzv. prekročenia podľa § 18 zákona č. 129/2010 Z.z.. Ako vyplýva z § 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z., na ktoré zákonné ustanovenie poukazuje vo svojom odvolaní samotný žalobca, prekročením je automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania. Prekročenie je teda dôsledkom dispozície spotrebiteľa peňažnými prostriedkami. V tomto prípade sa však nejednalo o dôsledok dispozície žalovaného ako spotrebiteľa peňažnými prostriedkami. Uvedená suma, ktorá bola zaúčtovaná v neprospech účtu spotrebiteľa predstavovala len žalobcom automaticky zaúčtované úroky, mesačné poplatky za vedenie účtu a poplatky za upomienky, teda žiadny dôsledok dispozície žalovaného peňažnými prostriedkami. Nejde teda o prekročenie v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. ako to tvrdí žalobca a ním požadovaný úrok tým preto nie je možné odôvodniť.

11. Ak by malo ísť v prípade sumy 109,68 eur o tzv. nepovolené prečerpanie, ktoré tiež žalobca uvádza vo svojej žalobe, tak ani v tomto prípade nárok žalobcu na úrok z uvedenej sumy nie je v súlade s právom, rovnako ako ani samotné nepovolené prečerpanie, pri ktorom to vyplýva už z jeho samotného názvu. Povinnosť klienta banky je zabezpečiť, aby zostatok bežného účtu neklesol pod výšku minimálneho zostatku. Banka pritom môže odmietnuť vykonať platby, v dôsledku ktorých by sa tak stalo. Je teda výlučne vecou banky, či poskytne klientovi s nedostatočným zostatkom na účte prostriedky na svoju ťarchu. Nepovolené prečerpanie je tak výlučne na vôli veriteľa. Nejedná sa o formu úverovej zmluvy, pretože tu chýba vôľa dlžníka čerpať úver. Ak má dlžník povinnosť „neklesnúť“ so zostatkom účtu pod minimálny zostatok, neobstojí pritom súčasne jeho právo na čerpanie prostriedkov pod tento minimálny zostatok. Nepovolené prečerpanie, ktoré už svojim názvom vyjadruje skôr protiprávny stav než zmluvné dojednanie, preto musí odvolací súd posúdiť ako neprijateľnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy (§ 53 Občianskeho zákonníka), z ktorej uplatnené právo na úrok nemožno veriteľovi priznať. O nároku na

takéto úroky potom platí to, čo je už vyššie uvedené, teda že žalobcovi nárok na úroky z peňažných prostriedkov úveru od momentu splatnosti úveru nepatrí.

12. Vzhľadom na uvedené závery odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho zamietajúcej časti /výrok II./ ako vecne správny potvrdil.

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol plne úspešný žalovaný a má tak nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Keďže mu však v odvolacom konaní preukázane žiadne trovy konania nevznikli, rozhodol odvolací súd tak, že žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).